

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 1T/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219010086
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2022:4219010086.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému E. Z. nar. XX.XX.XXXX a spol. pre zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 13.4.2022, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eriky Jóbovej a prísediacich Heleny Belokosztolszkej a Ladislava Nagya takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1. E. Z., narodený XX. júna XXXX v F., trvale bytom P., D. XXXX/X, na slobode,
2. E. Z., narodený X. E. XXXX v F., trvale bytom P., D. XXXX/X, na slobode,

s ú v i n n í , ž e

- v presne nezistenom čase okolo 8.00 hodiny dňa 25. júna 2018 v Komárne na presne nezistenom mieste v blízkosti ulice Damjanichovej a mestskej tržnice po tom, ako poškodená F. Z., narodená XX. C. XXXX, po prísľube obžalovaných, že ju odvezú, naložila svoju koženkovú peňaženku v hodnote 10,90 eur s obsahom finančnej hotovosti vo výške 274,80 eur a dvoch zlatých prsteňov okrúhleho tvaru s pečatou štvorcového tvaru s rozmermi 1x1 cm so vzorom spolu o hmotnosti 8,5 g v hodnote najmenej 425,- eur a tlačidlový mobilný telefón nezistenej značky v hodnote najmenej 15,- eur na zadné sedadlo osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia, modrej farby, obžalovaní bez toho, aby vyčkali kým poškodená spolu so svojím opatrovníkom nastúpia, toto osobné motorové vozidlo naštartovali a s vecami poškodenej odišli, čím poškodenej spôsobili škodu spolu vo výške 725,70 eur, pričom poškodená je minimálne od 27. apríla 2016 fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím z dôvodu, že má praktickú slepotu oboch očí,

t e d a

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu a čin spáchali na chránenej osobe, ktorou je chorá osoba,
č í m s p á c h a l i

zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmen f) Trestného zákona účinného v čase skutku (ďalej len Trestný zákon).

Za to sa
o d s u d z u j ú

1. Obžalovaný E. Z. nar. XX.X.XXXX podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá a zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradiť spôsobenú škodu.

2. Obžalovaný E. Z. nar. XX.XX.XXXX podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmienene odkladá a zároveň ukladá obžalovanému probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradiť spôsobenú škodu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T 75/2020-405 zo dňa 1.12.2020, ohľadne obžalovaného, ktorý mu bol doručený dňa 11.12.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenej F. Z. nar. 13.4.1963, bytom Komárno, Veľký Harčáš 61, vo výške 725,70 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Komárno podal obžalobu na E. Z. st. a na E. Z. ml. pre zločin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona, pre skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný E. Z. ml. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu. Uviedol, že v ten deň, keď sa mal skutok stať ani on, ani jeho otec neboli v Komárne. Keby boli išli do Komárna, išla by s nimi aj jeho matka, lebo takto traja zvyknú chodiť na nákupy. Chodievali na nákupy aj s motorovým vozidlom modrej farby značky škoda Octavia. Uviedol ďalej, že poškodenú bližšie nepozná, len toľko vie, že býva v Komárne a nevedel o tom, že je nevidomá. Uviedol ďalej, že v deň skutku bol v záložni v Hurbanove, kde založil jeden mobilný telefón. Podľa jeho názoru poškodená a svedok preto vypovedali proti nim, lebo on asi pol roka predtým, keď sa mal skutok stať, bol svedčiť proti jednému chlapcovi, ich príbuznému z Harčáša, ktorý má prezývku G.. Dodal, že medzi Rómami sa vyskytuje, že klamú jeden proti druhému, aby ho držali v hrsti a potom môžu žiadať peniaze. Poškodená tvrdí, že ju vyložili pri pošte. On žiadal policajta, aby prezreli kamerové záznamy, ale nevie čo sa udialo s týmto dôkazom.

Obžalovaný E. Z. st. na hlavnom pojednávaní tiež vyhlásil, že je nevinný. Uviedol, že poškodenú pozná len z videnia. Ostatní Rómovia hovorili, že tá žena je slepá, iní hovorili, že nie. H. K. tiež pozná len z videnia a tak vie, že on je manžel poškodenej. Tvrdil, že menovaní nikdy nesadli do jeho auta. V čase, keď sa mal skutok stať, vlastnil motorové vozidlo Škoda Octavia. Uviedol, že nevie povedať, kde bol dňa 25.6.2018. Je pravdou, že policajtom povedal, že bol v obchodnom dome Lidl v Hurbanove. Podľa neho poškodená a svedok klamú. Všade sú kamery, ale policajti neprezreli kamerové záznamy.

Poškodená F. Z. uviedla, že v ten deň, keď sa prípad stal, chcela ísť na poštu pre svoj dôchodok, ale zmeškala autobus. Chceli ísť spolu s jej opatrovníkom H. K., lebo ona je nevidomá. Od svojho opatrovníka vie, že to boli obžalovaní, ktorí im ponúkli, že ich odvezú na poštu a späť. Tiež od opatrovníka vie, že boli tam s modrým autom. Nasadli do auta a zastavili sa pred tržnicou. Po tom, čo vyšli z pošty, nasadla do auta. Na sedadlo položila svoj mobilný telefón a peňaženku v ktorej mala 270 eur a v drobných 4 eurá niekoľko centov a 2 prstene. Opatrovníkovi povedala, aby išiel do obchodu kúpiť jej rohlíky a mlieko. Predtým, ako vyšiel jej opatrovník z obchodu, obžalovaní ju vyložili z auta, odopreli ju k jednému autu a odišli s jej peňaženkou a mobilným telefónom. Je veľmi odkázaná na všetko, nemala peniaze, nevedela brať lieky. Pozná E., druhého nie.

Svedok H. K., opatrovník poškodenej uviedol, že chceli ísť s poškodenou do mesta pre jej dôchodok, ale zmeškali autobus. Obžalovaní prišli a povedali, že ich zoberú na poštu, lebo aj oni idú tadiaľ. Potom v meste išli na poštu pre peniaze, pričom auto obžalovaných bolo zaparkované pred tržnicou, ktorá je od pošty asi na 100-120 metrov. Obžalovaní asi tam čakali pri aute. Auto bolo modrej farby a malo značku Škoda Octavia, evidenčné číslo asi 565 alebo 655. Potom, čo sa vrátili z pošty, poškodená mu kázala kúpiť salám, rohlíky a mlieko. Peniaze vybral z peňaženky poškodenej v ktorej bolo 270 eur a nejaké drobné a 2 prstene. Okrem peňaženky poškodená nemala iný predmet pri sebe. Keď sa vrátil, obžalovaní už tam neboli a poškodená plakala pri aute, nevie pri akom.

Z listinných dôkazov vyplývajú nasledovné skutočnosti: Poškodená do zápisnice o trestnom oznámení uviedla, že prípad sa mal stať pri pošte na ul. G. v Komárne. Políciou bol vyžiadaný kamerový záznam od pošty zo dňa 25.6.2018. Slovenská pošta a.s. G. Komárno však oznámila polícii, že oni kamerovým systémom nedisponujú, kamerový systém patrí Poštovej banke. Tiež oznámili, že poškodená dňa 25.6.2018 prevzala svoj vdovský dôchodok vo výške 204,86 eur. Poškodená má zníženú pohybovú a narušenú orientačnú schopnosť. Netoleruje fyzickú záťaž a má praktickú slepotu oboch očí. H. K. bol priznaný peňažný príspevok na opatrovanie poškodenej sumou 249,35 eur od 1.7.2017. Zo zápisníc o fotorekogníciach vyplýva, že svedok H. K. označil oboch obžalovaných ako páchatelov žalovaného zločinu.

Bol zabezpečený kamerový záznam od obchodného domu LIDL v Hurbanove za časové obdobie od 7.00 hod. do 9.00 hod. zo dňa 25.6.2018, na ktorom však obžalovaných nevidieť. Ďalšie kamerové záznamy neboli zabezpečené. Z odborných vyjadrení vyplýva, že peňaženka poškodenej mala hodnotu 10 eur, 2 zlaté prstene 425 eur a mobilný telefón 15 eur. Záložňa F. v Hurbanove oznámila, že ani obžalovaný E. Z. ml. ani obžalovaný E. Z. st. dňa XX.X.XXXX nezaložil u nich žiadny predmet. Z obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Komárno č. 1 Pv 128/18/4401 zo dňa 14.3.2019 vyplýva, že je vedené trestné stíhanie proti obžalovanému E. Z., nar. XX.X.XXXX, ktorý má prezývku G. pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona a pre prečin neoprávneného výrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 219 ods. 1 Trestného zákona. V tomto konaní ako svedok figuruje obžalovaný E. Lakatoš ml. Vec je vedená na tun. súde pod sp. zn. 17 T 34/2019 a nie je ešte právoplatne skončená.

Zo správ o povesti vyplýva, že obaja obžalovaní boli viackrát priestupkovo stíhaní, väčšinou pre priestupky v doprave. Na obžalovaného E. Z. mladšieho sa hľadí, akoby nebol odsúdený.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že sa skutok stal tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustili sa ho obžalovaní. Obaja obžalovaní tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní popierali spáchanie skutku. Vyhlásili že sú nevinní. Tvrdili, že dňa 25.6.2018 neboli v Komárne a poškodenú a jej opatrovníka poznajú len z videnia. Obžalovaný E. Z. starší uviedol, že v ten deň bol v obchodnom dome Lidl v Hurbanove a obžalovaný E. Z. mladší tvrdil, že bol natankovať auto a bol v záložni. Ich tvrdenia sa však nepreukázali, ich alibi nebolo potvrdené. Tvrdenie E. Z. mladšieho, že poškodený prípad vymysleli preto, lebo on bol svedčiť v jednej trestnej veci proti ich príbuznému prezývkou G., súd považoval za jeho domnienku, ktorá nebola ničím preukázaná. Obžalovaných zo spáchania skutku usvedčujú výpovede poškodenej a svedka H. K., ktorý je jej opatrovníkom a ktoré sú v podstatných skutkových okolnostiach zhodné. Ich výpovede sú podporované i výsledkom rekognície, pri ktorej H. K. podľa fotografií opoznal obžalovaných ako páchatelov trestného činu. Poškodená je síce nevidomá, preto obžalovaných vidieť nemohla, ale od svedka H. K. sa dozvedela kto sú tí, ktorí ju okradli. I keď nevidí, dokázala zaregistrovať, čo sa s ňou

deje, teda aj to, že tí, ktorí ich priviezli do Komárna a prisľúbili, že ich zoberú aj naspäť, potom čo prebrala svoj dôchodok na pošte - čo pošta potvrdila - a sadla si do ich auta, ju vyložili z auta a odišli s jej peňaženkou a mobilným telefónom.

Súd považoval za preukázané, že obžalovaní spoločným konaním si prisvojili cudziu vec, tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu a čin spáchali na chránenej osobe, ktorou je chorá osoba, keďže poškodená má praktickú slepotu oboch očí a sa považuje za osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Dopustili sa tým zločinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno f) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno f) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. Súd uznal obžalovaných za vinných podľa zákonného ustanovenia účinného v čase skutku, keďže t.č. účinný Trestný zákon, nie je pre obžalovaných priaznivejší.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech. Ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

U obžalovaného E. Z. mladšieho súd nevzhladol ani poľahčujúce, ani príťažujúce okolnosti. Súd v jeho prípade dospel k záveru, že vzhľadom na jeho osobu, účel trestu, teda jeho nápravu, je možné dosiahnuť uložením podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a s dlhšou skúšobnou dobou. Preto mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní tri roky. Zároveň mu bola uložená povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil spôsobenú škodu.

V prípade obžalovaného E. Z. staršieho súd nevzhladol poľahčujúcu okolnosť. Zistil však jednu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona - obžalovaný spáchal viac trestných činov. Keďže obžalovaný skutok, za ktorý bol týmto rozsudkom uznaný za vinného spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok - v danom prípade trestný rozkaz - za iný jeho trestný čin, bolo treba mu uložiť súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Podľa § 41 odsek 1 Tr Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprisnejšie trestný. Obžalovaný bol trestným rozkazom tun. súd 2T 75/2020-405 zo dňa 1.12.2020, ktorý mu bol doručený dňa 11.12.2020 uznaný za vinného z prečinu výtržníctva v spolupáchateľstve podľa § 20 k 364 odsek 1 písmeno a) odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v spojení s § 138 písmeno j) Trestného zákona a z prečinu poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20 k §245 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Bola mu uložená aj povinnosť, aby v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podľa svojich schopností nahradil spôsobenú škodu. Menovaný proti trestnému rozkazu podal odpor, ktorý však bol zamietnutý uznesením tun. súdu 2T 75/2020-421 zo dňa 7.10.2021. Trestný rozkaz preto nadobudol právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX. Súd uložil obžalovanému súhrnný trest podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona nakoľko tento trestný čin je najprisnejšie trestný spomedzi trestných činov, za ktoré súd ukladal trest.

Súhrnný trest súd uložil obžalovanému nielen podľa § 42 odsek 1 Trestného zákon, ale aj podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprisnejšie trestného o jednu tretinu. V danom prípade súd uložil súhrnný trest odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden je zločinom - konkrétne zločin krádeže -, ktoré boli spáchané dvoma skutkami. Horná hranica trestnej sadzby za zločin krádeže podľa § 212 odsek 1 odsek 4 písmeno f) Trestného zákona sa teda zvyšuje o jednu tretinu na 13 rokov a 4 mesiace. Keďže u obžalovaného súd zistil len príťažujúcu okolnosť a poľahčujúcu nie, je u neho daná prevaha príťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona, v zmysle ktorej dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby by sa mala zvýšiť o jednu tretinu.

Podľa § 38 odsek 7 Trestného zákona ustanovenia odsekov 4 a 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 odsek 2 alebo 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

V danom prípade súd uložil súhrnný trest obžalovanému v zmysle tzv. asperačnej zásady, podľa ktorej horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody sa zvýšila o jednu tretinu. Súd je toho názoru, že s prihliadnutím na osobu obžalovaného, súčasné použitie ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona v zmysle ktorého by sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu pre prevahu priťažujúcich okolností, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a preto na prevahu priťažujúcich okolností súd neprihliadol a ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona nepoužil. Súd dospel k záveru, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného je možné i uložením prísnejšieho podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Preto mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní tri roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov. Zároveň súd uložil obžalovanému povinnosť podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradiť spôsobenú škodu.

Keďže obžalovanému bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, súd podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze tun .súdu 2T 75/2020-405 zo dňa 1.12.2020 ohľadne obžalovaného, ktorý trestný rozkaz mu bol doručený dňa 11.12.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poškodená riadne a včas si uplatnila svoj nárok na náhradu škodu a žiadala nahradiť škodu vo výške 725,70 eur. Výška škody bola riadne preukázaná už v prípravnom konaní a keďže škodu spôsobili obžalovaní, súd ich zaviazal k náhrade škody, ktorú majú uhradiť spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.